

VSE CENJENE NAROČNIKE,

ki še niso vsaj deloma poravnali naročnino za tekoče leto, prosimo, da isto takoj store, da ne bo treba prekiniti s pošiljanjem lista. — »Slovenski gospodar stane za celo leto 32 din, za pol leta 16 din, za četrt leta 9 din.

Uprava »Slov. gospodarja«

vanj, ki so potrdila politiko nevmešavanja v španske zadeve kot edino pravilno kljub dejstvu, da je bila francoska levica z vsemi močmi na delu, da bi bila izsilila izdatno pomoč Francije španskim rdečkarjem. Po padcu Barcelone in po divjem pobegu rdeče sodrge iz Katalonije na francoska tla je nastopil sredi minulega tedna francoski zunanji minister Bonnet tudi v senatu odločno za to, da vztraja Francija za bodoče pri tem, kar je izjavila leta 1936, da se ne bo vmešavala v notranje zadeve nobene tuje države. Največja brezglavost bi bila, če bi odstopili Francozi od tega svojega stališča sedaj, ko je zgubila rdeča Španija tri četrtine svojega ozemlja. Za zunanjim ministrom je govoril v istem smislu ministrski predsednik Daladier, na kar je izrekel senat z 210 glasovi proti 16 vladi Daladiera zaupnico.

Japonci zasedli otok Hainan. Japonci so zasedli otok Hainan radi tega, ker je baje

Nikar se ne bojte...

Kožo Vam varujem jaz! Zato se Vam ni treba bati tudi najslabšega vremena, če ste si poprej namazali kožo z Niveo. Zakaj samo Nivea vsebuje Eucerit, edino okrepčevalno sredstvo za kožo.

Francija zalagala Kitajce z orožjem iz Indokine. Zaradi zasedbe tega otoka in očitka tihotapstva z orožjem je Francija vložila pri Japonski vladi v Tokiu oster protest in zahteva pojasnila glede zasedbe z neutemeljenim izgovorom na nedovoljeno zalaganje z orožjem.

ke in odločile, da ima varstvo nad njimi sicer zveza narodov v Ženevi, a jih bo Francija zaplenila v primeru, da bi rdeči in na francoska tla pribegli razni vojni material in zlato španske narodne banke ne krila ogromnih izdatkov za begunce.

Našim čitateljem je znano, da je poslala francoska vlada koj po padcu Barcelone k Francovi vladi v Burgos senatorja Berarda, kateri je med drugim posredoval tudi v zadevi španskih begunccev. Prejel je zagotovilo, da bo izdal general Franco po zaključeni zasedbi Katalonije proglas, v katerem bo pozval vse pobegle civiliste, da se vrnejo v domovino, kjer se jim ne bo zgodilo prav nič. Franco bo pozval tudi vse miličnike rdeče armade, da se naj vrnejo v Španijo, kjer bodo pomiloščeni. Zagovarjali se bodo samo oni rdeči vojakci, ki so bili v vojaški službi navadni zločinci.

Novice iz španske državljanske vojne

Kritje stroškov za begunce na Francoskem

Kakor smo že parkrat pisali, je premagana rdeča vojska na pobegu prisilila s požigi, s streli in nepopisnimi drugimi grozodetstvi, da je moralo zbežati z njo iz Katalonije v Francijo nedolžno civilno prebivalstvo. Francozi so sprejeli par sto tisoč španskih begunccev, katere so porazdelili na razna taborišča. Francoska gostoljubnost povzroča pa tudi ogromne stroške, za ko-

jih kritje si je poiskala francoska vlada razne vire.

Za kritje begunskih izdatkov bo služilo predvsem 50 ameriških modernih vojnih letal, katera so poslali rdeči v Francijo. Dlje ima rdeča vlada spravljen v Parizu skoraj ves zlati zaklad španske narodne banke.

O vseh neprecenljivih umetninah, katere so pripeljali rdeči čez meje iz Španije, so napravili francoske oblasti zapisni-

Nočna trgovina

Bister trgovec je v Newyorku odprl trgovino, ki pa je odprta le ponoči, in sicer od polnoči do šestih zjutraj. Ta trgovina je namenjena le takim kupcem, ki čez dan nimajo časa, da bi si kaj kupili. Trgovec pripoveduje, da je kar zadovoljen s svojo nočno kupčijo. Vsekakor pa je to narobe svet.

Nekaj o steklu

Nikoli ni bilo steklo tako moderno, kot v sedanjih časih. Že je v rabi kot zidak, da sčasoma nadomesti opeko, in odkar morejo steklo izdelovati v tankih, bolj kot pajčevina tankih nitkah, so tudi že v nevarnosti drugi svileni blagovi, da jih bo steklo izpodrinilo. Kar nič izrednega in posebnega ni več, da so delavnice narajene iz stekla, pri če-

V mrežah greha

»Vrniti se moram v točilnico. Samo zato sem prišel domov, da bi te videl... Na svojo obljubo ne smeš pozabiti... Jutri!... Z Bogom.«

Pri odhodu ni treščil z vrati kakor običajno, marveč jih je tiho zaprl za seboj. To je vznemirilo Nino. Ni razumela, zakaj je tako hitro odšel. Ali ji je verjel, da ne pozna Štefana?

Ker je mislila, da se bo morda ustavil na hodniku in čakal, da bi ga nazaj poklicala, je šla za njim. Hodnik je bil prazen.

Neodločno je stala na hodniku. Čez čas so se odprla kuhinjska vrata. Mati je prišla k njej in jo nekam v strahu vprašala:

»Kaj se je zgodilo? Ali sta se sprla?«

»Ne. Nisva se prepirala. Samo razgovarjala sva se,« je odvrnila Nina.

Mati se ni dala tako lahko prepričati. Sumila je, da se je moralo nekaj zgoditi. Rada bi vedela, kaj, zato se je poslužila zvijače.

»Ne taji, vse sem slišala. In veruj mi, Nina: neumna si, da ne maraš tega dobrega človeka. Če bi jaz bila imela tako srečo v tvojih letih, bi bila ponosna. Pomisli, ta človek zasluži tedensko sedemdeset dolarjev, točilnico ima, a ti ga ne maraš za moža.«

»Od kod veste, koliko zasluži?«

Mati se je previdno ozrla okrog sebe, kakor da bi se bala, da bi kdo slišal. Nato je šepetaje rekla:

6

»Vse vpiše v tisto knjižico, ki jo ima v kovčegu. Zadnjič sem knjižico pregledala. Veš, takrat, ko si ti bila bolna in sem jaz pospravljala.«

»To je bilo grdo!« je odvrnila hči.

Mati se ni zmenila za njeno pripombo. Naglo je nadaljevala:

»Čas hitro teče. Čez nekaj let boš stara, grda. Ne boš imela denarja in jaz bom od gladi umirala samo radi tega, ker si ponosna in nočeš iti k temu človeku... Toda takrat mi ne pridi s tožbami. Ne reci, da te nisem opozarjala.«

Nina je ni poslušala. Nešteto krat je že slišala iste besede, ne da bi vplivale na njo. Na Kazimira je mislila, zlasti na njegov nenavadni odhod. Kaj bo storil? Morda ni verjel. Često je znal biti zelo pretkan. Kaj če je obiskal Štefana, se z njim sprl in ga ubil? Ta misel jo je navdala z grozo. Ni hotela, da bi Štefan umrl. Čutila je, da bo morala nekaj storiti, da prepreči nesrečo, če se že ni zgodila. Najti bo morala Štefana in ga opozoriti, naj se varuje Kazimira. Ali pa bo morala Kazimira še enkrat prositi, naj pusti pri miru Štefana.

»Mati,« je dejala na videz mirno, »nekaj moram povedati Kazimiru. Kmalu se bom vrnila.«

Naglo se je oblekla in odhitela. Tekla je proti mostu. Glavo je sklanjala in se ni zmenila za okolico. Tako se je na oglu zaletela v visokega moža, ki je z negotovimi koraki meril ulico.

Možakar je debelo pogledal.

»Nina!« je vzkliknil.

Francov proglas bo gotovo znatno zmanjšal število španskih beguncev na Francoskem in bo prihranil mnogo stroškov.

Rdeči hočejo nadaljevati boje

General Franco je popolnoma zavzel Katalonijo do francoske meje, jo očistil rdeče nadloge in zasedel tudi otok Minorko. Radi poraza v Kataloniji je morala rdeča vlada pobegniti na francoska tla. Iz Francije se je vrnil predsednik rdeče vlade Ne-

grin v Madrid in je izjavil, da bodo nadaljevali rdeči pod generalom Miajo boje v preostanku rdeče Španije, v katerih bodo igrane v najkrajšem času odločilno vlogo borbe za Madrid, Valencijo ter Kartageno in Alicante. Nadaljevanje brezuspešnih bojev je po mnenju vsega sveta blaznost, kakršne so zmožni le komunistični krvoloki. General Franco je že otvoril boj za Madrid v nedeljo s silovitimi bombardiranjem mesta.

Kako pišejo ...

Nemško-nacionalni list, ki izhaja v Zagrebu pod naslovom »Deutsche Nachrichten« (nemške vesti ali poročila), se je v številki od 4. februarja na široko razpisal zoper demokracijo in demokratične države. Vzel je pred vsem na piko angleško, francosko in ameriško demokracijo, ki nasprotujejo osi Rim-Berlin. Postavljajoč logiko na glavo, se ta list trudi v potu svojega obraza dokazati, da v teh državah ne vlada svoboda ter da je delovno ljudstvo pod demokratičnim vladstvom najbolj stiskano. Ker pa nemško-nacionalno glasilo ne zaupa svojim dokazom, da bi z njimi koga prepričalo, zato proti koncu lopne po demokratih, ki se nahajajo tudi v nemških vrstah. Te pa bo najmanj prepričalo,

ker je vendar lepše živeti pod demokratično svobodo kakor pa v koncentracijskih taboriščih diktatorskih vlad. Zagrebški nemški list, ki ga kot odgovorni urednik podpisuje Hans Moschitz, se v isti številki hudo spodtika nad oblastveno odredbo, da se morajo v naši državi imena, ki so slovenskega, hrvaškega in srbskega izvora, pisati v slovanskem pravopisu. Temu čudnemu pristašu plemenske čistokrvnosti bi kajpada bilo bolj všeč, če bi zopet primarširali stari nemškutarski Ribitschi, Mlinaritschi, Ambroschitschi, Tschernenschegg in drugi pravopisni nestvori. Našemi človeka slovenske krvi s sch, tsch in gg, kolikor hočeš, s tem ga ne napraviš za Nemca.

Po krščanskem svetlu

Pastirski list jugoslovanskih škofov, ki se bo katoliškim vernikom naše države prebral od 1. do 3. postne nedelje, razpravlja v stvarni in tehtni, resnobni in v poljudni besedi o zakramentu sv. zakona, ki je začetek in temelj človeške družbe. Z ozirom na žalostno dejstvo, da se tudi pri nas širijo pogubonosne zablode v zakonskem življenju, je potrebno opozoriti na veliko skrivnost sv. zakona in na velike dolžnosti, ki jih imajo zakonci drug do drugega,

do družine, do naroda in do cerkve. Zakonska zveza izhaja od Boga, v Novi zavezi je Kristus utrdil svetost zakona in dvignil to zvezo med kristjani k dostojanstvu zakramenta, ki je vir milosti. Prvotni in glavni namen zakonske zveze je roditi in odgajati otroke ter tako ohranjati človeški rod, razen tega morajo biti zakonci drug drugemu v pomoč. Da more zakon doseči ta namen, mora biti dosmrten. Krščanska poroka, veljavno sklenjena in izvršena, ima

»Da, jaz sem,« je ona odvrnila samozavestno. »A kaj vas briga, ali sem jaz ali ne?«

Stefan — on je namreč bil — se je streznil. Osorno je odvrnil:

»Nič! Svet je poln žensk in četudi niso vse tako lepe kot vi, je večina izmed njih mnogo bolj prijazna in ljubka.«

»Res?« je vprašala Nina.

Nenadoma se je začela smejati in je priliznjeno dejala:

»I grdun! Zdi se mi, da ga imate pod kapo.«

»Zdalo. Samo radi tega sem pil, ker se vam nisem popadel.«

»A ga je prijela za roko in peljala proti mostu, pri mostu sta zavila proti hribčku, ki je bil pozorišče njunega spora.«

Vseda sta se pod smreko in se začela pogovarjati. Izpraševala sta se in si povedala vse svoje zasebne zadeve. Stefan je pripovedoval o tovarni, očetu, materi in svojih načrtih. Nina je govorila o svojih letih v samostanu, materi, Kazimiru in učencih. Stefan se je začudil in vznemiril, ko je slišal, da Nina poučuje.

»O, to ni nič posebnega. Jaz jim vsako melodijo zaigram, oni pa jo za menoj ponavljajo. Včasih jih nekoliko ozmerjam, da ljudje ne bi mislili, da mi zastoj plačujejo, včasih pa jih pobožam in pohvalim, da ne bi izgubili veselja do učenja. Poučevanje je lahka stvar. Le z nekaterimi je križ, ker so tako

omejeni, da jim ne morem nič dopovedati. Najraje bi jih nagnala, a ne morem, ker mi je denar, ki ga dobim, zelo potreben. Med njimi pa so tudi zelo ljubki otroci. Te bi najraje objemala in božala kot vas, Stefan. Tako jih ljubim, kakor da bi bila njihova mati.«

Stefan jo je pobožal po laseh.

»Nina vi bi bili lepa, mala mama. Kaj bi rekli k temu, če bi se midva vzela in bi imela lepo hišico ter mnogo otrok, fantkov in deklic ... Ali ne bi bilo lepo?«

Nina se je nehote nekoliko odmaknila.

»Ne, hvala lepa ... Z otroci je križ ...«

Stefan je bil razočaran. Nekam poparjen je dejal:

»Če se boste poročili, boste vendar imeli otroke.«

»Ne vem! Ni gotovo. Koliko je takih žen, ki so že dolgo vrsto let poročene, a vključ temu nimajo otrok.«

Stefan se je za trenutek zamislil, nato pa je rekel:

»Aha, zdaj razumem ... Gospod župnik je preteklo nedeljo govoril o zakonskem življenju in je omenil žene, ki nočejo otrok, ker bi jim bili v napotje pri zabavah.«

»In kaj je rekel o takih ženah?«

»Povedal je, da s tem grešijo in jih bo zadela božja kazen.«

po božji volji najtrajnejši obstoj in nerazdružljivost, ki je nobena človeška oblast ne more zmanjšati. Ako ljudje to zvezo pretrgajo, je to krivično in neveljavno. Razveza zakona je poseganje v božje pravice in veliko zlo. Razveza zakona (razporka) žali ženino dostojanstvo, onemogočuje pravo vzgojo otrok in zastruplja družine in s tem tudi državo, »kajti država je taka, kakršne so družine in ljudje, iz katerih sestoji« (Pij XI.). Da se prepreči nesrečni zakoni, je potrebno, da se zaročenci prej v krščanskem smislu pripravijo, ker od dobre priprave zavisi v veliki meri zakonska sreča. Da bosta zaročenca v zakonu resnično dosegla notranje zedinjenje, morata biti v vseh važnih stvarih istih misli, istega duha in čustvovanja, torej predvsem iste vere. Če tega ni, pride v družini do nesoglasij in je krščanska vzgoja otrok zelo otežkočena. Da se zabrani večje zlo, dovoli cerkev mešane zakone, toda samo takrat, če ima zagotovilo, da bodo vsi otroci katoliško krščeni in vzgojeni, in če so odstranjene nevarnosti za večno zveličanje. Poroka, ki se sklene samo pred državnim uradnikom, je po cerkvenih zakonih neveljavna. Namen zakona je, da daje cerkvi in državi potomstvo. Zakonci, ki tega namena ne izpolnjujejo, grešijo proti Bogu, ker prelamljajo njegovo zapoved. Grešijo proti samim sebi, ker se s tem, če nočejo otrok, oropajo najlepše utehe in zadovoljnosti v svoji starosti in ker si onemogočijo najglobljo srečo družinskega življenja. Cerkev jemljejo naraščaj, državi člane, svojemu narodu pripravljajo počasen in nečasten konec. V prejšnjih časih je razsajala v mnogih naših krajih črna kuga in opustošila cele vasi in mesta. Sedaj pa je zavlada bela kuga, ki je še večja nevarnost za narod. Naj se starši ne bojijo številnih otrok, ki res pomenijo mnogo skrbi, pa tudi mnogo veselja. Na žalost je mnogo okrutnih mater, ki bi lahko dete rodile in odgojile, pa napadejo s pomočjo brezvestnih ljudi življenje otroka, ki je še skrit v materinem te-

mer ni iz stekla samo strop in pod, marveč so tudi stene steklene. Mizice, čajne vozičke, pladnje imamo že precej časa iz stekla, a samo ameriška redkost je, da so iz steklenih niti stekane obleke in zastori. A dotični krogi, ki se bavijo s steklarstvom, prav resno trdijo, da pride čas, ko bomo imeli preproge, pohištvo in blago — iz stekla.

Dva največja ledolomilca

Še letos bodo Rusi poslali v severne vode dva nova ledolomilca. Prvega bo ime »Stalin«, drugemu pa »Kaganovič«. Prva ladja bo obenem nekakšna admiralska ladja brodovja ruskih ledolomilcev. Prve vožnje z njo se bodo udeležili tudi inženirji in mehaniki, ki bodo študirali svojstva ladje v pogledu tehnike.

lesu. Uboj nerojenega življenja je greh, je zločin, ki se protivi zakonom narave in božji zapovedi: Ne ubijaj! Življenje obeh, matere in otroka, je enako sveto. To svetost življenja morajo posebno spoštovati zdravniki, ki so poklicani, da rešujejo življenje, a ne, da ga uničujejo. Državni zakoni prepovedujejo splavljanje, pa se vendar ta okrutni posel na veliko izvršuje tudi tedaj, kadar tega ne terja materino zdravje. Vsi oni, ki vršijo ta krvavi posel, naj vedo, da kri nedolžnih otrok, s katero so omadeževali svoje prste, vpije v nebo za maščevanje. Njih dejanje ni zdravniška spretnost, marveč prava zločinska obrt.

Kožo in denarnico na varno! Takšno je geslo španskih komunističnih voditeljev. Voditelj mora ostati ljudstvu ob strani vedno, zlasti v primeru nesreče. S porazom rdečih čet v Kataloniji je nastopila za delavce in preproste ljudi, katerim so boljševiški voditelji z besedo in nasiljem zabijali v glavo upanje na končno zmago, velika nesreča. V tej nesreči so voditeljski hujskači pobegnili, zapeljane mase pa so pustili, naj si pomagajo, kakor si znajo, če ne drugače, pa z begom. Za voditelje je beg lahek, ker so njihove denarnice polne denarja, njihovi kovčegi polni zlata in biserov, ki so jim ostali kot plen iz izropanih cerkva in hiš katoliški veri zvestih oseb. Preprosti ljudje pa nimajo nič, kar bi mogli vzeti s seboj, samo golo življenje zavlečejo s seboj preko francoske državne meje. Tamkaj dobijo tešila in krepčila, osobito žene, matere in otroci. Pa še tega jim ne privošči komunistični vojaki, ki pribežijo kot »rdeči junaki« preko meje, marveč trgajo ženam in otrokom iz rok hrano, podarjen denar in obleko. Ni čuda, da so jih celo francoski levičarji radi tega začeli prezirati ter o njih pisati po svojih listih: »To niso miličniki, to so navadni tolovaji.« Enemu izmed levičarskih francoskih listov, glasilu notranjega ministra Sarrauta, čistokrvnega radikala, poroča njegov dopisnik to-le: »Gnus me je pre-

vzel, ko sem videl republikanske voditelje, generale, polkovnike in civiliste, kako so prihajali na mejo v luksuznih avtomobilih, napolnjenih z zlatom in raznimi dragocenostmi. Ti ljudje so zbežali prvi v avtomobilih in s tovornimi vozovi, nabasanimi s prtljago, medtem ko španski otroci od mraza umirajo po cestah in se njihove mamice jokaajo v dežju, ko nimajo zavetišča.« Vsi ti pojavi so nov dejanski dokaz za to, da so komunistični voditelji povsod največji sebičnejši, ki nimajo niti trohice srca ali usmiljenja za ubogo trpečo ljudstvo. Za te ljudi postoji samo »jaz« in uživanje. Tako je med drugimi komunističnimi »odličniki« spraval svojo kožo na varno Largo Caballero, ki je imel priimek »španski Lenin«. Kot posestnik najširših ust in najspretnjšega jezika je ta rdeči gromovnik preprosto ljudstvo hujskal na revolucijo in vojno. Ko pa so mu tla postala nevarna, je svojo častito osebnost z vso potrebno opremo spraval na varno, nahujskanim množicam pa je kot spomin na sebe zapustil obup in kletev.

Novice

Nesreče

Padel z 12 metrov visoke jelke. Pri podiranju drevja v gozdu v Rošpohu pri Mariboru se je zgodila sredi minulega tedna huda nesreča. 20 letni viničarski sin Štefan Arnuš je splezal na 12 metrov visoko jelko, da bi pritrtil ob vrhu vrv. V višini je zgubil ravnotežje in je padel na glavo v globočino ter je obležal nezavesten. V brezupnem stanju je bil prepeljan v mariborsko bolnišnico.

Pri spravljaju lesa ponesrečeni. Gabrielu Krajncu, 16 letnemu posestniškemu sinu v Rošpohu pri Mariboru, je padlo pri podiranju drevo na nogo in mu jo je zlomilo. — V Št. Lovrencu na Pohorju je zadel sproženi hloď 23 letnega pomožnega delavca Feliksa Mori in mu je zlomil desno

Veliko se govori

vendar so merodajna samo dejstva.
In dejstvo je, da ni Aspirina brez
»Bayer«-jevega križa.

ASPIRIN

TABLETE

Dolai reg. pod št. brojem 32608 od št. št. 1938.

nogo. — 33 letnemu Ivanu Bregantu v Št. Petru pri Mariboru je pri nakladanju zdrobil hloď stopalo desne noge in mu je odtrgal dva prsta. Ponesrečene so oddali v mariborsko bolnišnico.

Posestnik ponesrečil radi splašenja konj. Antonu Hobot, posestniku pri Sv. Benediktu v Slov. goricah, so se splašili v Št. Lenartu konji in je padel pod voz. Pri padcu si je zlomil dvakrat desno roko in je dobil še tudi hude poškodbe na glavi.

Žrtev poledenele ceste. V Framu pri Mariboru je spodrsnil na poledeneli cesti 66 let stari viničar Simon Mom in je padel tako nesrečno, da so ga prepeljali v mariborsko bolnišnico s prebito lobanjo.

Na povratku proti domu zmrznil. Ko se je podal 8. februarja zjutraj v papirnici v Čeršaku ob Muri zaposleni delavec Avgu-

Sliva, ki cvete v snegu

V Braju v Italiji imajo čudežno »slivo Device Marije«, ki so jo vsadili poteg Marijinega svetišča na mestu, kjer se je po legendi Mati božja prikazala Evidiji Mathisovi. Ta sliva je te dni, čeprav je zemljo pobelil sneg, pognala cvetje, kar smatrajo tam za napoved srečnega leta. Nešteti ljudje so prišli od blizu in daleč, da si ogledajo ta čudež. Cvetno vejico so z Marijinega drevesa poslali tudi princu Mariji Savojski kot talisman za njeno poroko.

V petih tednih se je naučil kitajščine

24 letni inženir Raoul Depinete iz Pariza je dokazal, da je nenavadno nadarjen za jezike. Ponudil so mu vodilno mesto v neki kitajski tvornici, vendar s pogojem,

»Ha-ha-ha!« se je zasmejala Nina. »Vaš župnik se ravno razume na te stvari! Sicer pa mene nič ne briga, kaj reče.«

Štefan jo je začudeno gledal.

»Kako vas ne briga? Ali niste katoličanka?«

»Po imenu sem. Drugače pa se ne zmenim dosti za vero. Tudi mati ni preveč verna. Včasih sicer gre k maši, a samo iz navade.«

»Moja mati pa z veseljem hodi k maši. Tudi drugače rada obiskuje cerkve. Za očeta in mene moli. Pa tudi za druge.«

»Jaz sem svobodomiselnica,« je nekam samozavestno odvrnila Nina. Če se bom s katoličanom poročila, bom katoličanka, če pa z evangeličanom, bom evangeličanka.«

»Če boste moja žena, boste katoličanka.«

»Koliko zaslužite tedensko?«

»Petnajst dolarjev.«

»Samo?«

Štefana je pripomba zbodla.

»A kmalu bom dobil povišico,« se je zlagal. »Sicer pa nameravam pustiti tovarno in poiskati boljše službo.«

»Petnajst dolarjev je premalo. Če želite, da bi postala vaša žena, boste morali dosti več zaslužiti. Jaz hočem imeti takega moža, ki mi bo lahko kupoval diamante...«

»V ponedeljek vam bom kupil diamant.«

Nina se je zasmejala in ga poljubila.

»Vi ste dober fant. Prej sem se le šalila. Ljubim vas in to je dovolj.«

Štefan je bil vesel, da Nina ni mislila resno tega, kar je bila rekla o denarju in diamantih. Na tistem pa je vendar sklenil, da ji bo kupil prstan z diamantom.

V tem trenutku je začela biti ura v bližnjem zvoniku. Nina je štela udarce.

»Grozno!« je vzkliknila Nina. »Polnoči! Pojdiva!«

Naglo je vstala.

Štefanu se ni mudilo in je prosil Nino, naj še ostane.

»Vi lahko ostanete,« je odvrnila Nina. »Jaz pa grem. Trudna sem.«

»Nina, ostanite še!« jo je spet prosil Štefan.

»Ne! Zjutraj bom morala zgodaj vstati in če se ne naspim, bom ves dan slabe volje.«

Sedaj je tudi Štefan vstal.

»Pojdiva torej!« je dejal in prijel Nino za roko. Počasi sta se spuščala po hribčku navzdol.

Nad okolico je vladal nočni mir. Sprehajališča ob reki je bilo zapuščeno. Ulice so bile prazne.

Ko sta prišla do hiše, ki je v njej Nina stanovala, sta se objela in poljubila. Nina je nato tiho smuknila skozi vrtna vrata. Tiho je tudi odprla vežna vrata ter jih tiho zaprla za seboj. Štefan je nekaj časa strmel za njo. Nato je vzdihnil in se obrnil proti domu.

štin Egger iz Št. Ilja v Slov. goricah na delo, je opazil ob robu ceste moškega, ki je ležal z obrazom proti zemlji. Egger je poklical orožnike, kateri so prepoznali v mrtvem 58 letnega zidarja Jožefa Marko. Poizvedovanja so dognala, da se je mudil Marko zvečer pred smrtjo v krčmi v Štrihovcu pri Št. Ilju in se je vračal vinjen krog osmih zvečer proti domu. Med potjo mu je spodrsnilo, padel je, ni mogel vstati in je radi ostrega nočnega mraza zmrznil. Marko, ki zapušta vdovo s tremi otroci, je bil nazadnje zaposlen pri državni železnici.

Nesreča pri obešanju na tovorni avto. Ko so bili otroci v Št. Lovrencu v Slov. goricah izpuščeni iz šole, je privozil skozi vas počasi tovorni avto. Otroci so se obesili zadaj za vozilo. Med neprevidnoži je bil tudi Janez Križan iz Kukove. Izven vasi je začel avto hitreje voziti, deca so spustili avtomobil, le Križan se ga je še obdržal. Znatno pospešena brzina je poglala dečka v občestni jarek, kjer je obležal s tako hudimi poškodbami, da dvomijo v ptujski bolnišnici o njegovem okrevanju.

Vozilek ubil otroka. Pri Malgajevih na Ostrožnem pri Celju se je igral zunaj pri poslopju dveletni sinko Jožek, na katerega se je prevrnil voziček tako nesrečno, da mu je prebil lobanjo in je kljub zdravniški pomoči v celjski bolnišnici kmalu po nesreči umrl.

Posestnik se smrtno-nevarno opekel. V Gornjem Podteru pri Ljubnem v Savinjski dolini se je porušil pri reševanju konj iz gorečega poslopja strop na 62 letnega posestnika Janeza Konšaka, katerega so prepeljali v celjsko bolnišnico s smrtno-nevarnimi opeklinami na glavi in je malo upanja, da bi ostal pri življenju.

Zrtev neprevidnega skoka iz vozečega vlaka. Na novi progi Sevnica—Št. Janž se je zgodila nesreča radi neprevidnega skoka z vozečega vlaka. Iz Trbovelj sta se odpeljali domov 16 letna Marija Vehovar iz Zgur v občini Šmarjeta na Dolenjskem in njena mati Marija. Na postaji Sevnica sta

prestopili na šentjanski vlak, da se popeljeta do postaje Tržišče, katero sta pa prezrli med vožnjo. Ko je vlak že vozil z omenjene postaje, sta obe skočili iz vagona. Materi se ni zgodilo nič hudega, ker je skočila v smeri vožnje, hčerka je tvegala skok v nasprotno smer in obležala nezavestna. V zelo resnem stanju so prepeljali neprevidnico v bolnišnico v Brežice.

Pes povzročil hudo nesrečo. V trgovini s kožami Rafaela Batističa v Stražišču pri Kranju zaposleni 30 letni mesarski pomočnik Alojzij Klepec se je vrnil v noči domov. Ko je stopal po stopnicah v stanovanje, se mu je veriga dobrihajočega se mu domačega psa zapletla med noge, da je padel in se je hudo poškodoval na hrbtenici in glavi. Ponesrečenega so prepeljali v resnem stanju v ljubljansko bolnišnico.

Delavec ob vseh pet prstov na roki. Anton Dežman, 28 letni mizar, je bil zaposlen pri stroju Splošne maloželezniške družbe v Šiški pri Ljubljani. Med delom mu je po nesreči odtrgal stroj vseh pet prstov na desni roki.

Razne novice

Korak k sporazumu s Hrvati. V prostori Gasilske zveze v Beogradu je bil dne 9. februarja soglasno izvoljen za starešino Gasilske zveze g. minister Snoj. Na seji so sodelovali zastopniki hrvaškega gasilstva, ki niso bili na delu pri Gasilski zvezi od 15. julija 1937. G. Franc Snoj je bil od 15. julija 1937 samo vršilec dolžnosti starešine Gasilske zveze. Za prvega namestnika zveznega starešine je bil soglasno iz-

voljen g. Branko Svoboda, prvi namestnik starešine Gasilske zajednice v Zagrebu. Soglasno je bil sprejet predlog hrvaških gasilcev, naj se spremeni zakon o gasilstvu v duhu in pravcu popolne avtonomije gasilskih zajednic. Zgoraj navedeni važni sklepi Gasilske zveze so tudi korak do sporazuma s Hrvati.

Prepotrebno povečanje mariborske bolnišnice. Banska uprava se je odločila, da bo povečala mariborsko bolnišnico od 600 na 1200 postelj. Najprej bo že vendar enkrat dogotovljeno veliko poslopje, ki je bilo v surovem stanju zgrajeno pred dvema letoma. Nato bodo pričela dela na zgradbi drugih poslopij, predvsem porodnišnice, osrednje pralnice in kurilnice ter novega upravnega in stanovanjskega poslopja. Podrli bodo vsa nad sto let stara poslopja, ki so doslužila bolnišnici in njenemu gospodarstvu ter so danes že tako razrukana, da bi jih bilo težko popraviti. S prepotrebnimi gradbenimi deli bodo pričeli kaj na spomlad.

Smrt 94 letne ženice, ki je svetniškemu škofu Slomščeku čistila čevlje in pletla nogavice. V Arji vasi pri Petrovčah je umrla v minulem tednu 94 letna Ana Debelak. Blagopokojna je živela v svoji mladosti kot cerkvenikova žena v Polju ob Sotli, pozneje pa v isti službi v Žalcu. Rada je pripovedovala, kako je hodil svetniški škof Slomšek na birme v Savinjsko dolino in mu je ona čistila čevlje ter krpala in pletla nogavice. Bila je mati devetim otrokom, od katerih jih živi še osem.

Iznajdba največjega pomena, če se bo le uresničila. Za kmeta so največja nesreča razne nalezljive bolezni, ki mu tolikokrat ugo abljajo njegov edini vir dohodkov — živino. Med najhujše sovražnike kmečke imovine spada svinjska kuga, katero so doslej kušali zajeziti živinozdravniki z različnim cepljenjem. Svinje so cepili, preden se se pokazali znaki kuge. Enkrat obolem svinjam ni bilo več pomoči. Ivan Ljubotjevič, svinjerejec iz okolice Bjelovarja v Slavoniji, je našel v Dalmaciji neko rast-

5.

Štefan je zjutraj dolgo spal in ni šel z materjo k rani maš. Šele okrog enajste ure se je odpravil od doma in je šel k »maši lenuhova«, ki je bila ob pol dvanajstih. Med mašo je bil zelo raztresen. Njegove misli so blodile zunaj in so se vedno na novo vračale k Nini.

Popoldne je peljal mater na sprehod. Vodil jo je po ulicah v središču mesta. Mati je občudovala predmete v izložbah in si mislila, kaj vse bi kupila, če bi imela dosti denarja. Nazadnje jo je sin peljal v slaščičarno. Kupil ji je sladoled in nekaj kosov peciva. Starka je bila vsa srečna in niti ni opazila, da je Štefan v duhu odsoten. Njegove misli so bile pri Nini. Ves čas je razmišljal o tem, kaj dela, s kom hodi? Najraje bi jo doma iznenadil, a si ni upal tja, ker mu je Nina rekla, da mu bo posebej povedala, kdaj jo bo smel na domu obiskati.

Večer je bil dolgočasen. Mati je čitala poljske časopise. On je nekaj časa sedel za mizo in zehal, potem pa šel spat. Mati se je čudila temu, a ni nič izpraševala, ker ji je bilo ljubše, da je sin doma poležaval, kakor pa, da bi bil zunaj.

V ponedeljek se je Štefan spomnil na svojo objubo glede diamanta. Na vse zgodaj je šel od doma, da bi si mogel ogledati izložbe draguljarjev.

Nekako sredi Glavne ulice je bila trgovina in zastavljavnica draguljarja Seligmana. Ob vhodu v trgovino je bilo veliko izložbeno okno, polno zlatih in srebrnih ur, verižic, prstanov, uhanov in raznih

drugih bleščečih predmetov. Štefan se je ustavil pred tem oknom in kake pol ure občudoval bogastvo, ki je bilo razvrščeno za steklom. Najbolj so ga zanimali prstani. Vsi so se mu dopadli in ni vedel, za katerega bi se odločil. Odšel je s sklepom v srcu, da bo enega gotovo kupil.

Po obedu se je vrnil pred trgovino. Spet je ogledoval prstane. Najbolj se mu je dopadel prstan z velikim briljantom, ki so ga obdajali rubini.

Naposled je odprl vrata in vstopil. Za pultom je zagledal debelega, plešastega, rdečeličnega možakarja. To je bil Izak Seligman. Možakar si je nataknil očala in pozorno opazoval fanta.

»Prstan bi rad kupil,« je začel Štefan.

Žid je položil pred njega kakih sto prstanov. Štefan je kmalu našel med njimi prstan z briljantom, ki je bil podoben onemu v izložbi.

»Koliko stane?« je vprašal.

»Dvesto dolarjev.«

Štefan ga je s strahom položil na prejšnje mesto. Cena se mu je zdela grozno visoka.

»Preveč je drag!« je zamomljal.

Seligman bi mu v rednih okoliščinah sedaj predložil 150 dolarski, nato 100 dolarski prstan in tako bi šel navzdol. Toda njegove pretkane oči so znale preceniti Štefanovo denarno moč in je brez nadaljnega kazanja poiskal prstan z majhnim diamantom, ki ga je cenil na petdeset dolarjev. Pri tem je pripomnil, da je cena v primeri z vrednostjo prstana zelo nizka.

(Dalje sledi)

da se mora v najkrajšem času naučiti kitajščine. Inženir se je lotil študija in v petih tednih se je toliko naučil jezika, da je lahko že nastopil svoje mesto.

Prebivalstvo Japonske

Statistični urad v Tokiu je objavil pregled ljudskega štetja, izvršenega na dan 1. oktobra 1938. Po tem štetju ima Japonska brez kolonij nekaj nad 72 milijonov prebivalcev. Število moških je le neznatno višje od števila žensk. Največ prebivalcev ima Tokio, kjer so našli 6.963.000 ljudi. Drugo največje japonsko mesto je Osaka. Japonska ima 148 večjih mest, med njimi 42, ki štejejo nad sto tisoč prebivalcev. Največja mesta v državi so: Tokio, Osaka, Nagoja, Kioto, Kobe in Jokohama.

★

lesu. Uboj nerojenega življenja je greh, je zločin, ki se protivi zakonom narave in božji zapovedi: Ne ubijaj! Življenje obeh, matere in otroka, je enako sveto. To svetost življenja morajo posebno spoštovati zdravniki, ki so poklicani, da rešujejo življenje, a ne, da ga uničujejo. Državni zakoni prepovedujejo splavljanje, pa se vendar ta okrutni posel na veliko izvršuje tudi tedaj, kadar tega ne terja materino zdravje. Vsi oni, ki vršijo ta krvavi posel, naj vedo, da kri nedolžnih otrok, s katero so omadeževali svoje prste, vpije v nebo za maščevanje. Njih dejanje ni zdravniška spretnost, marveč prava zločinska obrt.

Kožo in denarnico na varno! Takšno je geslo španskih komunističnih voditeljev. Voditelj mora ostati ljudstvu ob strani vedno, zlasti v primeru nesreče. S porazom rdečih čet v Kataloniji je nastopila za delavce in preproste ljudi, katerim so boljševidni voditelji z besedo in nasiljem zabijali v glavo upanje na končno zmago, velika nesreča. V tej nesreči so voditeljski hujskači pobegnili, zapeljane mase pa so pustili, naj si pomagajo, kakor si znajo, če ne drugače, pa z begom. Za voditelje je beg lahek, ker so njihove denarnice polne denarja, njihovi kovčegi polni zlata in biserov, ki so jim ostali kot plen iz izropanih cerkva in hiš katoliški veri zvestih oseb. Preprosti ljudje pa nimajo nič, kar bi mogli vzeti s seboj, samo golo življenje zavlečejo s seboj preko francoske državne meje. Tamkaj dobijo tešila in krepčila, osobito žene, matere in otroci. Pa še tega jim ne privošči komunistični vojak, ki pribežijo kot »rdeči junaki« preko meje, marveč trgajo ženam in otrokom iz rok hrano, podarjen denar in obleko. Ni čuda, da so jih celo francoski levičarji radi tega začeli prezirati ter o njih pisati po svojih listih: »To niso miličniki, to so navadni tolovaji.« Enemu izmed levičarskih francoskih listov, glasilu notranjega ministra Sarrauta, čistokrvnega radikala, poroča njegov dopisnik to-le: »Gnus me je pre-

vzel, ko sem videl republikanske voditelje, generale, polkovnike in civiliste, kako so prihajali na mejo v luksuznih avtomobilih, napolnjenih z zlatom in raznimi dragocenostmi. Ti ljudje so zbežali prvi v avtomobilih in s tovornimi vozovi, nabasanimi s prtljago, medtem ko španski otroci od mraza umirajo po cestah in se njihove mamice joka v dežju, ko nimajo zavetišča.« Vsi ti pojavi so nov dejanski dokaz za to, da so komunistični voditelji povsod največji sebičnejši, ki nimajo niti trohice srca ali usmiljenja za ubogo trpečo ljudstvo. Za te ljudi postoji samo »jaz« in uživanje. Tako je med drugimi komunističnimi »odličniki« spravil svojo kožo na varno Largo Caballero, ki je imel priimek »španski Lenin«. Kot posestnik najširših ust in najspretnjšega jezika je ta rdeči gromovnik preprosto ljudstvo hujskal na revolucijo in vojno. Ko pa so mu tla postala nevarna, je svojo častito osebnost z vso potrebno opremo spravil na varno, nahujskanim množicam pa je kot spomin na sebe zapustil obup in kletev.

Novice

Nesreče

Padel z 12 metrov visoke jelke. Pri podiranju drevja v gozdu v Rošpohu pri Mariboru se je zgodila sredi minulega tedna huda nesreča. 20 letni viničarski sin Štefan Arnuš je splezal na 12 metrov visoko jelko, da bi pritrtil ob vrhu vrv. V višini je zgubil ravnotežje in je padel na glavo v globočino ter je obležal nezavesten. V brezupnem stanju je bil prepeljan v mariborsko bolnišnico.

Pri spravljaju lesa ponesrečeni. Gabrielu Krajncu, 16 letnemu posestniškemu sinu v Rošpohu pri Mariboru, je padlo pri podiranju drevo na nogo in mu jo je zlomilo. — V Št. Lovrencu na Pohorju je zadel sproženi hloď 23 letnega pomožnega delavca Feliksa Mori in mu je zlomil desno

Veliko se govori

vendar so merodajna samo dejstva.
In dejstvo je, da ni Aspirina brez
»Bayer«-jevega križa.

ASPIRIN

TABLETE

Dolai reg. pod 5. brojem 32608 od 8. XI. 1938.

nogo. — 33 letnemu Ivanu Bregantu v Št. Petru pri Mariboru je pri nakladanju zdrobil hloď stopalo desne noge in mu je odtrgal dva prsta. Ponesrečene so oddali v mariborsko bolnišnico.

Posestnik ponesrečil radi splašenja konj. Antonu Hobot, posestniku pri Sv. Benediktu v Slov. goricah, so se splašili v Št. Lenartu konji in je padel pod voz. Pri padcu si je zlomil dvakrat desno roko in je dobil še tudi hude poškodbe na glavi.

Žrtev poledenele ceste. V Framu pri Mariboru je spodrsnil na poledeneli cesti 66 let stari viničar Simon Mom in je padel tako nesrečno, da so ga prepeljali v mariborsko bolnišnico s prebito lobanjo.

Na povratku proti domu zmrznil. Ko se je podal 8. februarja zjutraj v papirnici v Čeršaku ob Muri zaposleni delavec Avgu-

Sliva, ki cvete v snegu

V Braju v Italiji imajo čudežno »slivo Device Marije«, ki so jo vsadili poteg Marijinega svetišča na mestu, kjer se je po legendi Mati božja prikazala Evidiji Mathisovi. Ta sliva je te dni, čeprav je zemljo pobelil sneg, pognala cvetje, kar smatrajo tam za napoved srečnega leta. Nešteti ljudje so prišli od blizu in daleč, da si ogledajo ta čudež. Cvetno vejico so z Marijinega drevesa poslali tudi princu Mariji Savojski kot talisman za njeno poroko.

V petih tednih se je naučil kitajščine

24 letni inženir Raoul Depinete iz Pariza je dokazal, da je nenavadno nadarjen za jezike. Ponudil so mu vodilno mesto v neki kitajski tvornici, vendar s pogojem,

»Ha-ha-ha!« se je zasmejala Nina. »Vaš župnik se ravno razume na te stvari! Sicer pa mene nič ne briga, kaj reče.«

Štefan jo je začudeno gledal.

»Kako vas ne briga? Ali niste katoličanka?«

»Po imenu sem. Drugače pa se ne zmenim dosti za vero. Tudi mati ni preveč verna. Včasih sicer gre k maši, a samo iz navade.«

»Moja mati pa z veseljem hodi k maši. Tudi drugače rada obiskuje cerkve. Za očeta in mene moli. Pa tudi za druge.«

»Jaz sem svobodomiseln,« je nekam samozavestno odvrnila Nina. Če se bom s katoličanom poročila, bom katoličanka, če pa z evangeličanom, bom evangeličanka.«

»Če boste moja žena, boste katoličanka.«

»Koliko zaslužite tedensko?«

»Petnajst dolarjev.«

»Samo?«

Štefana je pripomba zbodla.

»A kmalu bom dobil povišico,« se je zlagal. »Sicer pa nameravam pustiti tovarno in poiskati boljše službo.«

»Petnajst dolarjev je premalo. Če želite, da bi postala vaša žena, boste morali dosti več zaslužiti. Jaz hočem imeti takega moža, ki mi bo lahko kupoval diamante...«

»V ponedeljek vam bom kupil diamant.«

Nina se je zasmejala in ga poljubila.

»Vi ste dober fant. Prej sem se le šalila. Ljubim vas in to je dovolj.«

Štefan je bil vesel, da Nina ni mislila resno tega, kar je bila rekla o denarju in diamantih. Na tihem pa je vendar sklenil, da ji bo kupil prstan z diamantom.

V tem trenutku je začela biti ura v bližnjem zvoniku. Nina je štela udarce.

»Grozno!« je vzkliknila Nina. »Polnoči! Pojdiva!«

Naglo je vstala.

Štefanu se ni mudilo in je prosil Nino, naj še ostane.

»Vi lahko ostanete,« je odvrnila Nina. »Jaz pa grem. Trudna sem.«

»Nina, ostanite še!« jo je spet prosil Štefan.

»Ne! Zjutraj bom morala zgodaj vstati in če se ne naspim, bom ves dan slabe volje.«

Sedaj je tudi Štefan vstal.

»Pojdiva torej!« je dejal in prijel Nino za roko. Počasi sta se spuščala po hribčku navzdol.

Nad okolico je vladal nočni mir. Sprehajališča ob reki je bilo zapuščeno. Ulice so bile prazne.

Ko sta prišla do hiše, ki je v njej Nina stanovala, sta se objela in poljubila. Nina je nato tiho smuknila skozi vrtna vrata. Tiho je tudi odprla vežna vrata ter jih tiho zaprla za seboj. Štefan je nekaj časa strmel za njo. Nato je vzdihnil in se obrnil proti domu.

štin Egger iz Št. Ilja v Slov. goricah na delo, je opazil ob robu ceste moškega, ki je ležal z obrazom proti zemlji. Egger je poklical orožnike, kateri so prepoznali v mrtvem 58 letnega zidarja Jožefa Marko. Poizvedovanja so dognala, da se je mudil Marko zvečer pred smrtjo v krčmi v Štrihovcu pri Št. Ilju in se je vračal vinjen krog osmih zvečer proti domu. Med potjo mu je spodrsnilo, padel je, ni mogel vstati in je radi ostrega nočnega mraza zmrznil. Marko, ki zapušta vdovo s tremi otroci, je bil nazadnje zaposlen pri državni železnici.

Nesreča pri obešanju na tovorni avto. Ko so bili otroci v Št. Lovrencu v Slov. goricah izpuščeni iz šole, je privozil skozi vas počasi tovorni avto. Otroci so se obesili zadaj za vozilo. Med neprevidnoži je bil tudi Janez Križan iz Kukove. Izven vasi je začel avto hitreje voziti, deca so spustili avtomobil, le Križan se ga je še obdržal. Znatno pospešena brzina je pogonila dečka v občestni jarek, kjer je obležal s tako hudimi poškodbami, da dvomijo v ptujski bolnišnici o njegovem okrevanju.

Vozilek ubil otroka. Pri Malgajevih na Ostrožnem pri Celju se je igral zunaj pri poslopju dveletni sinko Jožek, na katerega se je prevrnil voziček tako nesrečno, da mu je prebil lobanjo in je kljub zdravniški pomoči v celjski bolnišnici kmalu po nesreči umrl.

Posestnik se smrtno-nevarno opekel. V Gornjem Podteru pri Ljubnem v Savinjski dolini se je porušil pri reševanju konj iz gorečega poslopja strop na 62 letnega posestnika Janeza Konšaka, katerega so prepeljali v celjsko bolnišnico s smrtno-nevarnimi opeklinami na glavi in je malo upanja, da bi ostal pri življenju.

Zrtev neprevidnega skoka iz vozečega vlaka. Na novi progi Sevnica—Št. Janž se je zgodila nesreča radi neprevidnega skoka z vozečega vlaka. Iz Trbovelj sta se odpeljali domov 16 letna Marija Vehovar iz Zgur v občini Šmarjeta na Dolenjskem in njena mati Marija. Na postaji Sevnica sta

prestopili na šentjanski vlak, da se popeljeta do postaje Tržišče, katero sta pa prezrli med vožnjo. Ko je vlak že vozil z omenjene postaje, sta obe skočili iz vagona. Materi se ni zgodilo nič hudega, ker je skočila v smeri vožnje, hčerka je tvegala skok v nasprotno smer in obležala nezavestna. V zelo resnem stanju so prepeljali neprevidnico v bolnišnico v Brežice.

Pes povzročil hudo nesrečo. V trgovini s kožami Rafaela Batističa v Stražišču pri Kranju zaposleni 30 letni mesarski pomočnik Alojzij Klepec se je vrnil v noči domov. Ko je stopal po stopnicah v stanovanje, se mu je veriga dobrihajočega se mu domačega psa zapletla med noge, da je padel in se je hudo poškodoval na hrbtenici in glavi. Ponesrečenega so prepeljali v resnem stanju v ljubljansko bolnišnico.

Delavec ob vseh pet prstov na roki. Anton Dežman, 28 letni mizar, je bil zaposlen pri stroju Splošne maloželezniške družbe v Šiški pri Ljubljani. Med delom mu je po nesreči odtrgal stroj vseh pet prstov na desni roki.

Razne novice

Korak k sporazumu s Hrvati. V prostori Gasilske zveze v Beogradu je bil dne 9. februarja soglasno izvoljen za starešino Gasilske zveze g. minister Snoj. Na seji so sodelovali zastopniki hrvaškega gasilstva, ki niso bili na delu pri Gasilski zvezi od 15. julija 1937. G. Franc Snoj je bil od 15. julija 1937 samo vršilec dolžnosti starešine Gasilske zveze. Za prvega namestnika zveznega starešine je bil soglasno iz-

voljen g. Branko Svoboda, prvi namestnik starešine Gasilske zajednice v Zagrebu. Soglasno je bil sprejet predlog hrvaških gasilcev, naj se spremeni zakon o gasilstvu v duhu in pravcu popolne avtonomije gasilskih zajednic. Zgoraj navedeni važni sklepi Gasilske zveze so tudi korak do sporazuma s Hrvati.

Prepotrebno povečanje mariborske bolnišnice. Banska uprava se je odločila, da bo povečala mariborsko bolnišnico od 600 na 1200 postelj. Najprej bo že vendar enkrat dogotovljeno veliko poslopje, ki je bilo v surovem stanju zgrajeno pred dvema letoma. Nato bodo pričela dela na zgradbi drugih poslopij, predvsem porodnišnice, osrednje pralnice in kurilnice ter novega upravnega in stanovanjskega poslopja. Podrli bodo vsa nad sto let stara poslopja, ki so doslužila bolnišnici in njenemu gospodarstvu ter so danes že tako razrukana, da bi jih bilo težko popraviti. S prepotrebnimi gradbenimi deli bodo pričeli koj na spomlad.

Smrt 94 letne ženice, ki je svetniškemu škofu Slomščeku čistila čevlje in pletla nogavice. V Arji vasi pri Petrovčah je umrla v minulem tednu 94 letna Ana Debelak. Blagopokojna je živela v svoji mladosti kot cerkvenikova žena v Polju ob Sotli, pozneje pa v isti službi v Žalcu. Rada je pripovedovala, kako je hodil svetniški škof Slomšek na birme v Savinjsko dolino in mu je ona čistila čevlje ter krpala in pletla nogavice. Bila je mati devetim otrokom, od katerih jih živi še osem.

Iznajdba največjega pomena, če se bo le uresničila. Za kmeta so največja nesreča razne nalezljive bolezni, ki mu tolikokrat ugo abljajo njegov edini vir dohodkov — živino. Med najhujše sovražnike kmečke imovine spada svinjska kuga, katero so doslej kušali zajeziti živinozdravniki z različnim cepljenjem. Svinje so cepili, preden se se pokazali znaki kuge. Enkrat obolem svinjam ni bilo več pomoči. Ivan Ljubotjevič, svinjerejec iz okolice Bjelovarja v Slavoniji, je našel v Dalmaciji neko rast-

5.

Štefan je zjutraj dolgo spal in ni šel z materjo k rani maš. Šele okrog enajste ure se je odpravil od doma in je šel k »maši lenuhova«, ki je bila ob pol dvanajstih. Med mašo je bil zelo raztresen. Njegove misli so blodile zunaj in so se vedno na novo vračale k Nini.

Popoldne je peljal mater na sprehod. Vodil jo je po ulicah v središču mesta. Mati je občudovala predmete v izložbah in si mislila, kaj vse bi kupila, če bi imela dosti denarja. Nazadnje jo je sin peljal v slaščičarno. Kupil ji je sladoled in nekaj kosov peciva. Starka je bila vsa srečna in niti ni opazila, da je Štefan v duhu odsoten. Njegove misli so bile pri Nini. Ves čas je razmišljal o tem, kaj dela, s kom hodi? Najraje bi jo doma iznenadil, a si ni upal tja, ker mu je Nina rekla, da mu bo posebej povedala, kdaj jo bo smel na domu obiskati.

Večer je bil dolgočasen. Mati je čitala poljske časopise. On je nekaj časa sedel za mizo in zehal, potem pa šel spat. Mati se je čudila temu, a ni nič izpraševala, ker ji je bilo ljubše, da je sin doma poležaval, kakor pa, da bi bil zunaj.

V ponedeljek se je Štefan spomnil na svojo objubo glede diamanta. Na vse zgodaj je šel od doma, da bi si mogel ogledati izložbe draguljarjev.

Nekako sredi Glavne ulice je bila trgovina in zastavljavnica draguljarja Seligmana. Ob vhodu v trgovino je bilo veliko izložbeno okno, polno zlatih in srebrnih ur, verižic, prstanov, uhanov in raznih

drugih bleščečih predmetov. Štefan se je ustavil pred tem oknom in kake pol ure občudoval bogastvo, ki je bilo razvrščeno za steklom. Najbolj so ga zanimali prstani. Vsi so se mu dopadli in ni vedel, za katerega bi se odločil. Odšel je s sklepom v srcu, da bo enega gotovo kupil.

Po obedu se je vrnil pred trgovino. Spet je ogledoval prstane. Najbolj se mu je dopadel prstan z velikim briljantom, ki so ga obdajali rubini.

Naposled je odprl vrata in vstopil. Za pultom je zagledal debelega, plešastega, rdečeličnega možakarja. To je bil Izak Seligman. Možakar si je nataknil očala in pozorno opazoval fanta.

»Prstan bi rad kupil,« je začel Štefan.

Žid je položil pred njega kakih sto prstanov. Štefan je kmalu našel med njimi prstan z briljantom, ki je bil podoben onemu v izložbi.

»Koliko stane?« je vprašal.

»Dvesto dolarjev.«

Štefan ga je s strahom položil na prejšnje mesto. Cena se mu je zdela grozno visoka.

»Preveč je drag!« je zamomljal.

Seligman bi mu v rednih okoliščinah sedaj predložil 150 dolarski, nato 100 dolarski prstan in tako bi šel navzdol. Toda njegove pretkane oči so znale preceniti Štefanovo denarno moč in je brez nadaljnega kazanja poiskal prstan z majhnim diamantom, ki ga je cenil na petdeset dolarjev. Pri tem je pripomnil, da je cena v primeri z vrednostjo prstana zelo nizka.

(Dalje sledi)

da se mora v najkrajšem času naučiti kitajščine. Inženir se je lotil študija in v petih tednih se je toliko naučil jezika, da je lahko že nastopil svoje mesto.

Prebivalstvo Japonske

Statistični urad v Tokiu je objavil pregled ljudskega štetja, izvršenega na dan 1. oktobra 1938. Po tem štetju ima Japonska brez kolonij nekaj nad 72 milijonov prebivalcev. Število moških je le neznatno višje od števila žensk. Največ prebivalcev ima Tokio, kjer so našli 6.963.000 ljudi. Drugo največje japonsko mesto je Osaka. Japonska ima 148 večjih mest, med njimi 42, ki štejejo nad sto tisoč prebivalcev. Največja mesta v državi so: Tokio, Osaka, Nagoja, Kioto, Kobe in Jokohama.

★